

РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
REPUBLIKA E MAQEDONISË SË VERIUT

30 Бр. 11-1501/2
-05-2025 2025
Скопје

ДО
МИНИСТЕРСТВО ЗА ПРАВДА
Ул. „Димитрие Чуповски“, бр.9
1000 Скопје

ПРЕДМЕТ: Мислење по Предлог на Закон за изменување и дополнување на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер

Почитувани,

Државната комисија оформи предмет за антикорупциска проверка на Предлогот на Закон за изменување и дополнување на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, објавен на ЕНЕР на 11.04.2025 година.

По разгледување на истиот, од аспект на одредбите од Законот за спречување на корупцијата и судирот на интереси („Службен весник на Република Македонија“ бр.12/19) Државната комисија го дава следното

МИСЛЕЊЕ

Со Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер се уредуваат условите, начинот и постапката за остварување на правото на слободен пристап до информациите од јавен карактер со кои располагаат органите на државната власт и други органи и организации утврдени со закон, органите на општините, градот Скопје и општините во градот Скопје, установите и јавните служби, јавните претпријатија, правни и физички лица што вршат јавни овластувања утврдени со закон и дејности од јавен интерес и политичките партии во делот на приходите и расходите.

Согласно Извештајот за проценка на влијанието на регулативата бр.21-938/1 од 10.04.2025 година, Предлогот на Законот за изменување и дополнување на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер има за цел да се дефинираат определени термини и да се подобри временската рамка во однос на решавањето на постапките. Воедно, предложените измени се во насока на приближување на законодавството до европските стандарди, односно во насока на усогласување на законските одредби со Конвенцијата на Советот на Европа за пристап до официјални документи („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.170/24).

Адреса: ул. Пресвета Богородица број 3, 1000 Скопје - Република Северна Македонија
Adresa: rr. Presveta Bogorodica nr.3, 1000 Shkup - Republika e Maqedonisë së Veriut
email: contact@dksk.org.mk
тел/tel: +389 2 3248 930
<https://www.dksk.mk>

При спроведување на антикорупциската проверка на предложениот текст на законот, Државната комисија го разгледа и Извештајот за антикорупциска проверка на одредбите од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер бр.11-1351/1 од 17.04.2025 година, усвоен на 17-та седница на Државната комисија.

1. Со **член 2** од предложениот текст на законот се менува алинеја 6 на ставот (1) од членот 3 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, на начин што „тестот за штетност“ се менува во „тест за јавен интерес“ кој е дефиниран како задолжителна постапка која ја спроведува имателот на информацијата, пред да го одбие пристапот согласно со членот 6 став (1) од овој закон, а со која разумно проверува дали преовладува јавниот интерес што би се постигнал со објавување на информацијата наспроти интересот кој се заштитува. Додека пак, со членот 6 став (1) се утврдени информациите до кои имателот може да одбие пристап.

1.1. Согласно член 4 став (4) од предложените законски измени со кои се менува дел од ставот (3) од членот 6, произлегува дека по исклучок од ставот (1) на овој член имателите на информации ќе одобрат пристап до информација, по задолжително спроведениот тест на јавен интерес со кој ќе се утврди дека со објавувањето на таквата информација последиците врз интересот кој се заштитува се помали од јавниот интерес утврден со закон што би се постигнал со објавувањето на информацијата.

Некохерентната законско правна техника на изменетата алинеја 6 на ставот (1) од членот 3 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер и членот 6 од овој закон претставува еден од регулаторните ризици од корупција. Законодавецот во член 3 алинеја 6 го утврдил тестот за јавен интерес како задолжителна постапка која ја спроведува имателот на информацијата но, во содржината на законот, ниту пак во предложените законски измени воопшто не ја уредил оваа постапка.

Од аспект на методолошкиот пристап при спроведување на антикорупциска проверка на легислативата, отсуството на законски одредби за пропишување на постапката за тест за јавен интерес, која предлагачот ја утврдил како задолжителна, претставува ризик од субјективно толкување, различна примена на одредбата и ризик од повреда на јавниот интерес. Воедно, отсуството на одредби за наведената постапка во Законот претставува ризик од злоупотреба на дискреционо овластување на имателите на информации при утврдување на начинот на спроведување на тестот за јавен интерес.

Оттука, Државната комисија препорачува предложениот текст на Законот за изменување и дополнување на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер да се дополни со одредби кои ќе го уредат начинот и постапката на спроведување на тестот за јавен интерес или да се предвиди донесување на подзаконски акт за уредување на начинот и постапката на спроведување на тестот за јавен интерес.

1.2. Регулаторен ризик во изменетиот член 3 алинеја 6 од основниот закон, постои и од аспект на користење на поими кои може да бидат предмет на субјективно толкување. Така, во дефиницијата на изразот „тест за јавен интерес“ се користи терминот „разумно“, во смисла на тоа дека имателот на информацијата пред да го одбие пристапот при спроведување на тестот за јавен интерес, разумно, проверува дали преовладува јавниот интерес за објавување на информацијата наспроти интересот кој се заштитува.

Употребата на неизричити и правно недоволно прецизни термини како што е „разумно“ во контекст на процена на јавниот интерес претставува значителен регулаторен ризик од корупција. Конкретно, ваквата терминологија остава простор за субјективно толкување од страна на

имателите на информации, со што се зголемува можноста за произволно одлучување при спроведување на тестот за јавен интерес, селективна примена на законската одредба, што може да доведе до намалување на транспарентноста и отчетноста на институциите преку одбивање на информации од јавен карактер без објективно образложение.

Анализата на вака предложената измена во однос на терминот „разумно“ покажува постоење на регулаторни ризици кои може да доведат до:

- Субјективност при одлучување: Употребата на терминологијата „разумно проверува“ создава можност за различно, произволно и субјективно толкување од страна на имателите на информациите, во однос на тоа дали нешто е разумно или не. Со тоа се остава простор за одбивање на пристап до информации врз основа на лична или институционална проценка.
- Правна несигурност поради недостаток на јасни критериуми: Отсуствуваат прецизно дефинирани и објективни параметри врз основа на кои ќе се врши проценката за преовладување на јавниот интерес. На тој начин се создава правна несигурност и можност за нееднаква примена на законот.
- Зголемени дискрециони овластувања: На имателите на информации им се овозможува значително дискреционо овластување при „разумна проверка“ дали преовладува јавниот интерес, што претставува ризик од можна злоупотреба, селективност и прикривање на информации кои можат да укажуваат на неправилности, злоупотреби или коруптивно однесување.

Согласно наведеното во точка 1.2., Државната комисија упатува на потребата од допрецизирање на предложените измени на одредбата на член 3 алинеја 6 со цел надминување на утврдените ризици во предметното мислење, а воедно укажува на предлагачот да ги земе во предвид препораките во однос на членот 3 од Законот кои се дадени во Извештајот за антикорупциска проверка на одредбите од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер со бр.11-1351/1 од 17.04.2025 година.

2. Со **член 6** од предложениот текст на законот, се менува членот 9 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер и истиот гласи:

„Објавување на листа на информации

Член 9

- 1) Имателите на информации се должни да креираат и да водат листа на информации од јавен карактер кои ги создаваат или со кои располагаат;
- 2) Имателите на информации се должни навремено да ја ажурираат листата на информации и да ја објават на својата интернет страница.”

2.1. Од наведените одредби произлегува дека имателите на информации имаат обврска листата на информации од јавен карактер да ја објавуваат само на интернет страниците. Додека пак, согласно одредбите на важечкиот Закон листата се објавува на начин достапен до јавноста (интернет страница, огласна табла и друго).

Од аспект на регулаторни ризици, променетиот член 9 иако не остава простор за дискреционо одлучување во однос на начинот на објавување на листата на информации од јавен карактер,

односно истата ќе треба да се објавува само на интернет страницата на имателот, останува нејасно како наведената одредба ќе биде применлива кај иматели кои немаат интернет страница. Истовремено, нејасно е како за тие иматели ќе се спроведе прекршочната одредба од член 39 алинеја 2 од Законот, која се менува со член 31 став 2 од предложените законски измени. Со цел овозможување на применливост на законските одредби, Државната комисија цени дека е потребно предлагачот на законот да предвиди механизми со кои ќе осигура исполнување на обврската од член 9 од Законот и од страна на иматели на информации од јавен карактер кои немаат сопствена интернет страница.

2.2. Дополнително, во ставот (2) на променетиот член 9 имателите на информации од јавен карактер имаат обврска навремено да ја ажурираат листата на информации. Притоа зборот „навремено“ може да биде предмет на субјективно толкување и различна примена на одредбата од страна на имателите.

Поради наведеното, потребно е предлагачот на законот да ја допрецизира одредбата на ставот (2) и по зборот „навремено“ да утврди максимален рок за ажурирање на листата на информации (пр. навремено, но не подоцна од три дена од денот на создавањето или располагањето со информацијата, односно од денот на исполнување на законските услови за јавна достапност на определена информација уредена со посебен материјален закон).

3. Со член 7 од предложениот текст на законот, се менуваат дел од одредбите на членот 10 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер. Притоа, поднасловот на членот 10 се менува, така што наместо „Посредување на информации“ истиот ќе гласи „Пристап до информации“.

3.1. По анализа на одредбите од членот 10 и одредбите кои ја уредуваат постапката за остварување на правото на пристап до информации од јавен карактер, произлегува дека постои некохерентна законодавно правна техника, како регулаторен ризик.

Имено, одредбите на членот 10 утврдуваат обврска на имателот на информации навремено да ја информира јавноста преку својата интернет страница преку објавување на голем број на податоци кои се таксативно наведени. Додека пак, со одредбите на членовите од Глава IV. Постапка за остварување на правото на пристап до информации од јавен карактер, е пропишано дека за пристап до информацијата се поднесува барање. Така, во случај кога пристапот до информација од јавен карактер се спроведува во законски уредена постапка, по претходно поднесено барање за пристап, произлегува дека поднасловот на членот 10 не е соодветен, бидејќи со него таксативно се утврдени податоците кои имателот има обврска по службена должност редовно да ги објавува на интернет страницата, односно без оглед на тоа дали е поднесено барање за пристап до истите.

Поради наведеното, Државната комисија смета дека предлагачот на законот треба да го рedefинира поднасловот на членот 10 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, на јасен и недвосмислен начин кој ќе подразбира дека се работи за податоци кои имателот има обврска редовно да ги објавува на интернет страницата и во случај на отсуство на барање за пристап.

3.2. Анализата на предложените измени на ставот (1) на членот 10, во делот на зборовите „навремено“ и „редовно ажурирање“, покажува дека користењето на вака наведените термини, без јасно утврдени рокови или временска рамка, претставува уште еден регулаторен ризик.

И покрај позитивната намера на предлагачот со предложените измени да се зајакне обврската на имателите на информации за објавување на информациите, во насока на зголемување на транспарентноста и отчетноста, сепак употребата на термини како „навремено“ и „редовно ажурирање“ без конкретно утврден рок за постапување остава простор за различно толкување, селективна примена и произволно постапување од страна на имателите на информации.

Без јасно утврден рок или прецизно дефинирана временска рамка за исполнување на обврската, се отежнува контролата и надзорот од страна на надлежните институции, вклучително и од страна на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер, што може да доведе до неказнивост за имателите кои не постапуваат согласно законските обврски. Од вака наведената одредба не е јасно како надлежниот орган за контрола и надзор на исполнување на обврската на имателите утврдена во член 10, ќе цени дали имателот навремено ги објавил податоците и дали редовно ги ажурира истите, па соодветно на тоа и ќе поведе прекршочна постапка уредена со овој закон.

Воедно, отсуството на прецизно дефинирани рокови за објавување и ажурирање на податоците од членот 10, директно влијае врз правото на јавноста и медиумите да добијат точни, навремени и ажурирани информации, што може да доведе до прикривање на незаконити дејствија, злоупотреби на јавни ресурси или други неправилности.

Поради наведеното, потребно е предлагачот на законот да ја допрецизира одредбата на ставот (1) од член 10 во однос на зборовите „навремено“ и „редовно ажурирање“, односно да утврди прецизни рокови за објавување на податоците и за нивно ажурирање (пр. најдоцна во рок од пет работни дена од денот на создавањето или располагањето со информацијата, односно од денот на исполнување на законските услови за јавна достапност на определена информација уредена со посебен материјален закон).

3.3. Имајќи ги предвид ризиците и препораките на Државната комисија утврдени во Извештајот за антикорупциска проверка на одредбите од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер бр.11-1351/1 од 17.04.2025 година, Државната комисија оцени за потребно повторно да ги разгледа наодите во однос на член 10 став (1) алинеја 18 во делот „целокупната документација за јавните набавки“ и дадените препораки.

Државната комисија во рамките на својата надлежност за спроведување антикорупциска проверка на легислативата, укажува дека при оценка на ризиците од корупција и при подготовка на препораките за измени на законската регулатива, покрај примената на Методологијата за антикорупциска проверка на легислативата на Државната комисија, од особено значење е земањето во предвид на практичната примена на законите, како и мислењето на лицата кои ги применуваат тие закони во секојдневната работа. Ваквиот пристап произлегува од потребата да се направи идентификација на реални слабости кои не се видливи во законскиот текст пред нивно спроведување.

И покрај формално коректната содржина на една законска одредба, спроведувањето на истата во пракса може да открие структурни слабости, неефикасна примена или ризици за заобиколување на одредбата, кои не се очигледни во фазата на нормативна анализа. Овие аспекти најчесто ги препознаваат токму практичарите – службени лица, иматели на информации, новинари, претставници на институции и граѓански организации.

Имено, во врска со Извештајот за антикорупциска проверка на одредбите од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер бр.11-1351/1 од 17.04.2025 година, како и коментарите

на практичарите, се преоцени дека дословно и строго толкување на препораката за допрецизирање на поимот „целокупна документација“ може да биде искористено како основ за оневозможување на целосен пристап до документацијата произлезена од постапките за јавни набавки, со што би се намалила отчетноста и транспарентноста.

4. Во **членот 13 и членот 18** од предлогот на Законот за изменување и дополнување на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, во делот на зборовите „и за тоа веднаш да го извести барателот“ (член 13 став 1 од предложените измени на член 18 став (1) од Законот) и „веднаш без одлагање му овозможува пристап на барателот до бараната информација“ (член 18 став 1 од предложените измени на член 24 став (1) од Законот), Државната комисија ја дава истата забелешка како во членот 7 со кој се менува член 10 став (1) од постоечкиот закон, со препорака одредбите да се допрезигираат со јасно утврден максимален рок во кој најдоцна треба да се постапи согласно обврските пропишани во наведените членови (на пример: веднаш, но не подоцна од 24 часа).

5. Со **член 18 став 4** од Предлогот на Законот се врши измена на член 24 став (5) од Законот, така што по зборот „Агенција“ се става точка, а се бришат зборовите: „во рок од 15 дена“. Со оваа измена, се елиминира постоечкиот прецизиран рок за поднесување на жалба до Агенцијата во случај кога имателот на информацијата не одговори на повторено барање од барателот, по истекот на рокот утврден во ставот (4) од истиот член.

Вака предложена одредба создава сериозни регулаторни ризици, а воедно и негативно влијание врз правната сигурност и ефективноста на правната заштита. Со бришењето на рокот за поднесување жалба, се создава ситуација во која барателите на информации немаат јасна законска рамка од која ќе извлечат правна поука во кој рок можат да ја остварат својата законски гарантирана правна заштита. Ваквата одредба претставува можност за различно и непредвидливо толкување на роковите од страна на институциите, но и судските и управните органи.

Отсуството на прецизен рок остава простор за дискреционо одлучување при толкување на дозволеният рок за поднесување жалба, а со тоа и при оцена дали жалбата е дозволена и навремено поднесена, што претставува можност за селективно постапување и можна злоупотреба на одредбата.

Жалбата до Агенцијата е основно средство за правна заштита во случаи на молчење на администрацијата. Нејзиното ефективно користење мора да биде поддржано со јасни рокови. Бришењето на рокот може да доведе до губење на правото на жалба поради различно административно или судско толкување, со што се нарушуваат уставно загарантираните права. Правото на жалба претставува уставно и законски загарантирано средство за заштита на правата. Укинувањето на јасно определен рок во материјален закон, без да се обезбеди алтернативно временско ограничување, е спротивно на принципите на владеење на правото, правна сигурност и еднаквост пред законот.

Со цел да се намали регулаторниот ризик од корупција, се препорачува да има јасен рок за жалба во законскиот текст, односно повторно утврдување на рокот од „15 дена“ или друг конкретен рок, во кој барателот може да поднесе жалба во случај на молк од страна на имателот на информацијата.

6. Со **член 23** од Предлогот на Законот се врши измена на член 30 од основниот закон, кој ги утврдува надлежностите на Агенцијата за заштита на правото на слободен пристап до информации од јавен карактер.

6.1. Во алинеја 1 од член 30 е пропишано дека Агенцијата води управна постапка и одлучува по жалби против решението со кое имателот на информацијата го одбил или отфрлил барањето за пристап до информации на барателите. Вака наведената одредба е некохерентна со одредбата на член 24 став (5) од Законот, со кој е утврдена надлежност на Агенцијата да постапува по жалба поднесена од барател на информација во случај на неодговарање на имателот на информацијата на повтореното барање на барателот.

За таа цел, потребно е предлагачот на законските измени, да ја допрецизира алинејата 1 на изменетиот член 30 од Законот, на начин што во надлежност на Агенцијата ќе го утврди и постапувањето по жалби во случај на неодговорено повторено барање утврдени во член 24 став (5) од Законот.

6.2. Во алинеја 3 од член 30 се наведува дека Агенцијата „врши супервизија над спроведување на член 10 од овој Закон“.

Во предложената одредба се користи терминот „супервизија“, кој не е јасно дефиниран во правната регулатива ниту пак е општо прифатен правен термин во домашната правна пракса, односно е правно неодреден. Нејасно е дали со терминот „супервизија“ се мисли на институционален надзор, контрола, следење, советодавна поддршка или некоја друга активност. Ваквата одредба предвидува недефинирана обврска за Агенцијата, но и правна несигурност за субјектите кои ќе бидат предмет на "супервизија".

Со цел елиминирање на правната неодреденост и намалување на утврдениот регулаторен ризик, Државната комисија препорачува замена на терминот „супервизија“ со правно прецизен термин, во зависност од намерата на предлагачот при утврдување на делокругот на надлежности на Агенцијата.

7. Со **член 24** од предлог текстот на Законот за изменување и дополнување на Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер се додава нов член 30-а со кој се утврдува правото на обука за службените, раководните и одговорните лица.

По анализа на одредбите на членот 30-а произлегува потребата од негово номотехничко и редакциско подобрување.

Така, Програмата за обука за информации од јавен карактер не се споменува во ниту еден од ставовите на овој член, освен во став (5) со кој е пропишано дека: „Начинот на спроведување на обуката од став 1 на овој член, програмата за обука за информации од јавен карактер, формата и содржината на образецот за потврдата, како и начинот на водењето на евиденција за издавање потврди го пропишува директорот на Агенцијата“.

Оттука, нејасна е важноста на програмата за обука во случај кога во ставот (1) на овој член предлагачот на законот утврдил дека обуката се спроведува еднаш годишно по распоред на спроведување на обуки од ставот (3) на истиот член.

Од аспект на кохерентна законодавна правна техника, потребно е поднасловот на членот 30-а да се дополни со темата на задолжителната обука, односно во насока на усогласување со променетиот член 30 алинеја 10 (член 23 од предложените законски измени), во смисла на тоа дека се работи за обука за правото на слободен пристап до информации од јавен карактер.

Воедно, во насока на отстранување на ризикот од двосмисленост, потребно е одредбите на член 30-а да се допрецизираат во смисла на тоа дека целна група на обуките за кои Агенцијата ќе изработува годишен распоред се службените, раководните и одговорните лица кај имателите на информации од јавен карактер.

Во однос на потврдата која Агенцијата им ја издава на обучените лица согласно став (4) на членот 30-а, нејасно е дали потврдата има рок на важење, ниту пак дали истата ќе претставува услов за едно службено лице кај имателот да биде определено како службено лице за посредување со информации од јавен карактер.

8. Со член 26 став (2) од предложениот текст на законот се менува член 32 став (3) точка 6 во однос на условот кандидатот за директор и заменик директор на Агенцијата да поседува уверение, сертификат или друг документ за положен испит за познавање на еден од трите најчесто користени јазици на ЕУ. Притоа, потребно е наведената одредба да се допрецизира во насока кандидатот да поседува важечко уверение, односно важечки сертификат или друг документ за познавање на јазиците наведени во истата.

9. Со член 27 од предложените законски измени се менува ставот (3) и се додава нов став (4) во членот 33 од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер, кој се однесува на разрешување на директорот на Агенцијата и неговиот заменик.

При анализа на одредбите од членот 33 од Законот и предложените измени на истиот, Државната комисија утврди дека законодавецот прави разлика помеѓу:

- „престанок на функцијата“ која согласно став (2) на овој член ја констатира Собранието
- „разрешување“ кое согласно променетиот став (3) на овој член го врши Собранието по предлог на Комисијата за прашања на изборите и именувањата на Собранието и
- „разрешување пред истекот на мандатот за кој е именуван“ согласно ново предложениот став (4) на овој член.

9.1. Со променетиот став (3) на овој член е утврдено дека Собранието на Република Северна Македонија го разрешува директорот на Агенцијата, односно неговиот заменик по предлог на Комисијата за прашања на изборите и именувањата на Собранието на Република Северна Македонија.

Доколку се земе во предвид дека во членот 33 став (3) од Законот за слободен пристап до информации од јавен карактер недвосмислено е определено дека Собранието го разрешува директорот на Агенцијата, односно неговиот заменик по предлог на Комисијата за прашања на изборите и именувањата, ако е исполнет еден од четирите таксативно утврдени услови, со предложената измена на ставот (3) од овој член се чини се остава можност за сомневање во основаноста на разрешувањето. Ова од причина што директорот на Агенцијата, односно неговиот заменик може да бидат разрешени по предлог на Комисијата, без утврдување на конкретни услови, критериуми или процедури.

Таквата одредба може да биде предмет на субјективно толкување и примена и создава ризик од произволно, правно неосновано постапување, злоупотреба на моќ и тргување со влијание.

Дополнително, во вака наведената одредба на ставот (3) не е пропишана постапка со рокови за разрешување на директорот на Агенцијата и неговиот заменик. Нецелосно пропишана постапка,

недефинирани фази на постапката и недефинирани рокови, исто така претставуваат регулаторни ризици од корупција.

9.2. Со новиот став 4 на овој член е утврдено дека:

„(4) Директорот на Агенцијата, односно неговиот заменик може да биде разрешен и пред истекот на мандатот за кој е именуван и во следните случаи:

-ако се утврди дека не исполнува еден од условите утврдени во членот 32 став (2) од овој закон,
-ако одбие да поднесе изјава за имотна состојба и интереси согласно со закон или ако податоците содржани во изјавата во голем дел се неистинити,

-ако не поднесе годишен извештај за работата на Агенцијата до Собранието на Република Северна Македонија, согласно со овој закон,

-ако Собранието на Република Северна Македонија не го усвои годишниот извештај за работа на Агенцијата,

-очигледно ги прекрши правилата за судир на интереси, односно изземање во ситуации во кои директорот, односно неговиот заменик, знаел или требало да знае за постоење на некоја од основите за судир на интереси, односно изземање предвидено со закон или

-ако без оправдани причини не ги почитува роковите за преземање одредени дејствија согласно со овој закон.“

Новина во основите за разрешување на директорот на Агенцијата, односно неговиот заменик е доколку Собранието на Република Северна Македонија не го усвои годишниот извештај за работа на Агенцијата.

Вака формулираниот услов за разрешување на директорот односно неговиот заменик во случај доколку Собранието не го усвои извештајот, создава ризик донесената одлука за разрешување да не ги одразува реалните состојби кои произлегуваат од работата на Агенцијата.

Согласно Методологијата за антикорупциска проверка на легислативата на Државната комисија, одредби кои оставаат можност за дискреционо одлучување на органите, претставуваат регулаторен ризик од корупција. Дотолку повеќе, и согласно член 63 од Законот за спречување на корупцијата и судирот на интереси („Службен весник на Република Македонија“ бр.12/19) секое службено лице во вршење на дискрециони овластувања е должно одлуките да ги донесува совесно, водејќи сметка за сите факти и околности на конкретниот случај, како и за начелото на законитост и справедливост.

Оттука, Државната комисија цени дека наведената одредба на алинеја 4 на ново предложениот став (4) на член 33 од Законот не обезбедува гарантен механизам дека одлуката за предвременно разрешување на директорот на Агенцијата, односно неговиот заменик поради неусвојување на Годишниот извештај за работа на Агенцијата, би била донесена водејќи се од начелото на законитост и справедливост, ниту пак со истата се осигурува дека ќе се води сметка за сите факти и околности при неусвојување на извештајот.

Со цел да се минимизираат ризиците од корупција и судир на интереси кои може да резултираат со примена на предложениот закон, од аспект на примена на Методологијата за антикорупциска проверка на легислативата, Државната комисија за спречување на корупцијата го доставува предметното мислење.

Воедно се укажува на потребата навремено да се достави известување за преземените активности во насока на надминување на утврдените регулаторни ризици, односно образложение за препораките кои не се прифатени.

Заменик претседател,
м-р Билјана Каракашова Шулев

Изработил: А.С – раководител на оделение
Контролирал: Б.В.Б – помошник раководител на сектор
Одобрил: М.К – раководител на сектор

